

11. Az új tudományos eredmények összefoglalása, a munka értékelése tartalmi és módszertani szempontból, esetleges különvélemények, a bírálóbizottság állásfoglalása a nyilvános vitában vitatott kérdésekről:

Az információs és kommunikációs technológia oktatásban történő hatékony alkalmazása, módszertani, andragógiai lehetőségeinek kutatása világviszonylatban is kiemelkedő fontosságú kutatási terület. Ugyanakkor az egyes szakmai közösségek, szervezetek a fontosságához képest elhanyagolható mértékben foglalkoznak az „élethelyzethez” és az egyénhez alakított oktatás módszereivel, tartalmakkal. Az értekezés alapvető célja mindezek felsőoktatásban és azon belül a katonai felsőoktatásban történő kialakítási lehetőségeinek tudományos és gyakorlati vizsgálata.

A benyújtott értekezés megfelel a ZMNE 2011. évi Doktori Szabályzatában előírt formai követelményeknek. Tartalmazza mindazokat a kötelező tartalmi és alaki kellékeket, amelyek szükségesek: tartalomjegyzéket, 9 fejezetet, mellékleteket, irodalomjegyzéket és táblázatokat. Formailag szépen szerkesztett anyag, leszámítva némelyik „illusztrációnak” nevezett, gyakorlatilag táblázatot, pl. a 39. oldalon.

Az értekezés 9 fejezetre való tagolása nem volt célszerű, mivel az egyes fejezetek nem képviselnek egyforma súlyt. Az új tudományos eredmények a 8. fejezetként kerültek számozásra és az ezután következő 9. fejezet, a mintegy 13 oldalnyi felhasználási lehetőség ilyen terjedelmű kifejtése a doktori PhD értekezésekben nem szokásos megoldású.

A Jelölt az egyes fejezetekben tárgyalt kérdések szempontjából jelentős szakirodalmi forrást dolgozott fel, a több mint 100 forrást az irodalomjegyzékben szerzői alfabetikus sorrendbe rendezve helyezte el. A témában megjelölt 4 db saját publikáción kívül Jelöltnek a valóságban jóval több olyan publikációja van, amelyek az értekezés szempontjából relevánsnak tekinthetők, ugyanakkor nem hivatkozott rájuk.

A bevezetőben Jelölt felvezeti a témát, ugyanakkor a tudományos probléma egzakt megjelenítésére nem került sor. A megfogalmazott célkitűzések és a négy hipotézispontban felsoroltak összhangban vannak, ugyanakkor a fejezetek nagy száma miatt nem mindig azonosíthatók egyértelműen a tudományos eredményekhez

vezető úton. Az értekezés fejezeteiben szakmailag mély és részletes elemzéseket találunk, ugyanakkor sok helyen az elemzések eredményei csak ténymegállapítás formában kerülnek kijelentésre.

A 7. fejezet mintegy egységes rendszerbe foglalja mindazt, ami elemeiben megjelent a dolgozatban. Ez az értekezés összefoglalása, összegzett következtetései levonása.

A Bírálóbizottság új tudományos eredménynek fogadta el az alábbiakat:

1. Megfogalmazta a „kompetencia” új meghatározását, amely az eddiginél szélesebb körben mérhetővé teszi a tanulással elérhető kompetencia-szerzést, illetve kompetencia-bővülést.

2. A tanulási tartalom és az átadási-befogadási folyamat gyakorlatában konzisztens módon alkalmazható módon különválasztotta a „szakanyag” és a „tananyag” fogalmát és ismérveit.

3. Kidolgozta a mérési eljárások végrehajtására, valamint a tananyag és a tanulási folyamat precíz, átlátható és átjárható tagolását lehetővé tevő leckékre („modulokra”) bontására alkalmas szakanyag készítésének szabályait.

4. A fentieket rendszerbe szervezve kidolgozta – és több felnőttoktatási kurzus keretében tesztelte – az élethelyzethez igazított tanulás elnevezésű, a felnőttkori, a tanuló tanulási céljáért folyó kötetlen és önálló tanulási, tananyag-fejlesztési és tanulás-segítési tevékenységére vonatkozó konkrét, követhető, összehangolt, megtanulható, a katonai felsőoktatásban és a felnőttkori tanulás más színterén a gyakorlatban alkalmazható módszertant. Ennek része lett a fentiek felül:

4.1. a biztos eredményre vezető mérés kritériumainak meghatározása;

4.2. a szakanyag legkisebb megkülönböztethető részének ismérvei;

4.3. az előreutalás tilalma;

4.4. valamint a tananyag-készítés lépéseinek sorrendjére vonatkozó előírás (tanulási cél => záró feltételek, záró mérés => belépési feltételek, beléptető mérés => szakanyag => tananyag).